

SV

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

2020

Prestationsrapporten i korthet

Presentation av Europeiska revisionsrättens rapport om
EU-budgetens prestation – situationen vid utgången av 2020

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxemburg
LUXEMBURG

Tfn +352 4398-1

Frågor: eca.europa.eu/sv/Pages/ContactForm.aspx

Webbplats: eca.europa.eu

Twitter: @EJAuditors

En stor mängd övrig information om Europeiska unionen är tillgänglig på internet via Europa-servern (<http://europa.eu>).

Luxemburg: Europeiska unionens publikationsbyrå, 2021

PDF

ISBN 978-92-847-7242-1

ISSN 2600-1497

doi:10.2865/631231

QJ-AK-21-002-SV-N

HTML

ISBN 978-92-847-7248-3

ISSN 2600-1497

doi:10.2865/86724

QJ-AK-21-002-SV-Q

SV

2020

**Prestationsrapporten i
korthet**

Presentation av revisionsrättens rapport om
EU-budgetens prestation –
situationen vid utgången av 2020

Innehåll

Vår revision och analys	3
Syfte	3
Omfattning	3
Kapitel 1 – Prestationsram	6
Vår analys	6
Våra iakttagelser	7
Våra rekommendationer	9
Kapitel 2 – Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning	10
Vår analys	10
Våra iakttagelser	11
Kapitel 3 – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning	13
Vår analys	13
Våra iakttagelser	14
Kapitel 4 – Naturresurser	16
Vår analys	16
Våra iakttagelser	17
Kapitel 5 – Säkerhet och medborgarskap	19
Vår analys	19
Våra iakttagelser	20
Kapitel 6 – Europa i världen	23
Vår analys	23
Våra iakttagelser	24
Kapitel 7 – Uppföljning av rekommendationer	27
Vår analys	27
Våra iakttagelser	27

Vår revision och analys

Syfte

Denna rapport utgör en av två delar av vår årsrapport för budgetåret 2020. Den rör EU-budgetens utgiftsprogram och deras prestation fram till utgången av 2020. Den andra delen rör tillförlitligheten i EU:s räkenskaper och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

Vi delade upp vår årsrapport i dessa två delar som ett tvåårigt pilotprojekt från och med årsrapporten för budgetåret 2019. Det främsta skälet till detta projekt var att vi i vår årliga rapportering ville lyfta fram de resultat som uppnåtts med EU:s budget. Dessutom kunde vi genom att dela upp årsrapporten ta hänsyn till den årliga förvaltnings- och resultatrapporten, som är kommissionens viktigaste prestationsrapport på hög nivå om EU-budgeten. Eftersom den föreskrivna tidsfristen för antagandet av den rapporten är i slutet av juni år n+1 har vi tidigare inte kunnat ta hänsyn till den i vår årsrapport, som normalt offentliggörs i början av oktober.

Omfattning

Vår rapport är indelad i sju kapitel.

Liksom förra året har vi i kapitel 1 undersökt en särskild aspekt av prestationsramen. I år bedömde vi om och hur kommissionen och medlagstiftarna har använt lärdomarna från tidigare fleråriga budgetramperioder (t.ex. genom utvärderingar, konsekvensbedömningar och revisioner) för att förbättra utformningen av utgiftsprogrammen för perioden 2021–2027 och deras prestation.

I kapitlen 2–6 har vi analyserat de resultat som uppnåtts inom ett urval av EU-program under fem rubriker i den fleråriga budgetramen för 2014–2020. Vårt syfte var att fastställa hur mycket prestationsinformation som finns att tillgå och utifrån den informationen bedöma hur väl dessa utgiftsprogram har presterat.

I kapitel 7 analyserade vi i vilken utsträckning våra revisionsobjekt har genomfört rekommendationerna i våra särskilda rapporter från 2017.

I **tabell 1** ger vi en översikt över de fem utvalda utgiftsprogram som behandlas i kapitlen 2–6 i årets rapport (som stod för 19 % av alla betalningar som gjorts fram till slutet av 2020) samt de åtta program som behandlades i förra årets rapport (som stod för 74 % av de totala betalningarna fram till slutet av 2019).

Tabell 1 – Utgiftsprogram som valts ut för 2019 och 2020 års rapporter

Kapitel	Rubrik i den fleråriga budgetramen	Antal program	Utvalda utgiftsprogram 2019 års rapport	Utvalda utgiftsprogram 2020 års rapport
2	1a: Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning	23	Horisont 2020 Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi)	Erasmus+
3	1b: Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning	4	Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) Sammanhållningsfonden	Europeiska socialfonden (ESF)
4	2: Hållbar tillväxt/naturresurser	5	Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu)	Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF)
5	3: Säkerhet och medborgarskap	11	Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif)	Fonden för inre säkerhet – Gränser och viseringar
6	4: Europa i världen	15	Finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete Europeiska granskingsinstrumentet	Instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II)
Procentandel av alla gjorda utbetalningar			74 % före utgången av 2019	19 % före utgången av 2020

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från kommissionen.

Vi har baserat vår bedömning på den prestationsinformation som kommissionen lämnat (t.ex. den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2020, de relevanta programförklaringarna till budgetförslaget för 2022, de årliga verksamhetsrapporterna

för 2020 och utvärderingar). Vi har jämfört rimligheten och konsekvensen i denna information med våra egna resultat, men vi har inte granskat dess tillförlitlighet. Vi kompletterade kommissionens information med aktuella resultat från vårt arbete med granskningar och översikter.

Vart och ett av EU:s utgiftsprogram innehåller ett antal mål som klassificeras som antingen allmänna (vanligtvis bredare och mer strategiska) eller särskilda (vanligtvis snävare och mer operativa). Vi undersökte hur utgiftsprogrammen hade presterat i förhållande till ett urval av dessa mål. Vi behandlade alla allmänna mål, om sådana fanns tillgängliga, och ett urval av särskilda mål utifrån deras väsentlighet och kopplingar till ett allmänt mål samt EU-mål på högre nivå.

Som en del av vår prestationsbedömning analyserade vi informationen från de prestationsindikatorer som hade angetts av kommissionen. Vår bedömning av huruvida en viss indikator är "på rätt spår" grundar sig i synnerhet på vår analys av hur stor sannolikheten är för att en viss indikator kommer att uppnå sitt mål i enlighet med tidsplanen. Vår bedömning tar inte hänsyn till huruvida indikatorn är relevant för programmets mål och åtgärder eller huruvida det mål som fastställts för indikatorn är tillräckligt ambitiöst. Indikatorerna i sig återspeglar inte nödvändigtvis huruvida programmets mål har uppnåtts.

Kapitel 1 – Prestationsram

Vår analys

EU genomför sina utgiftsprogram i sjuårscykler eller fleråriga budgetramperioder. De senaste åren har präglats av intensiva förberedelser inför den innevarande fleråriga budgetramperioden, som inleddes 2021 och kommer att löpa fram till 2027.

EU har utvecklat principer som ska hjälpa till att säkerställa att dess lagar (inbegripet den fleråriga budgetramen) håller hög kvalitet. Dessa principer fastställs i synnerhet i det interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning som slöts mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen och i kommissionens riktlinjer och verktygslåda för bättre lagstiftning (en uppsättning riktlinjer, tips och bästa praxis). I båda dokumenten konstateras att lagstiftningens kvalitet, som – när det gäller den fleråriga budgetramen – påverkar utgiftsprogrammens utformning och framtida prestation, är beroende av ett par centrala faktorer, till exempel användningen av utvärderingar och konsekvensbedömningar.

För det här kapitlet undersökte vi om och hur kommissionen, liksom parlamentet och rådet, har använt lärdomarna från tidigare fleråriga budgetramperioder (till exempel från utvärderingar och konsekvensbedömningar) för att förbättra utformningen av utgiftsprogrammen för perioden 2021–2027 och deras prestation.

Detta gjorde vi baserat på sex lagstiftningsförslag kopplade till fem utgiftsprogram som fastställts för perioden 2021–2027, vilka står för 60 % av den totala budgeten för perioden. Vi behandlade också själva förordningen om den fleråriga budgetramen.

De viktigaste kriterierna för vårt urval var ekonomisk väsentlighet och det faktum att vi avgett yttranden över kommissionens lagstiftningsförslag om dessa program.

Våra iakttagelser

Strategin för bättre lagstiftning hjälper kommissionen att identifiera lärdomar från tidigare genomföranden av politik och program och använda dem för att förbättra prestationen i framtiden

Vi konstaterade följande:

- Kommissionen hade oftast följt principen ”utvärdera först” i de lagstiftningsförfaranden som vi granskade, vilket innebar att lärdomarna från utvärderingar av tidigare EU-åtgärder i de flesta fall fanns tillgängliga och bildade underlag för konsekvensbedömningsarbetet redan från början, och att relevanta bevis fanns tillgängliga för att stödja utarbetandet av nya initiativ. Kommissionen hade dock inte gjort någon konsekvensbedömning av förordningen om gemensamma bestämmelser som innehåller viktiga prestationsrelaterade bestämmelser för Eruf, Sammanhållningsfonden och sex andra program. När det gäller paketet med lagstiftningsförslag avseende den gemensamma jordbrukspolitik (GJP) fanns det inte heller några nyligen gjorda utvärderingar som täckte in alla viktiga aspekter av GJP när konsekvensbedömningen utarbetades.
- Att offentliggöra utvärderingar och konsekvensbedömningar är ett viktigt sätt att föra en dialog med berörda parter och allmänheten, och utvärderingsresultaten måste spridas för att man ska kunna få till en aktiv diskussion. Konsekvensbedömningar och utvärderingar, och tillhörande studier, offentliggörs men finns inte tillgängliga via en gemensam portal.
- Lärdomarna identifierades i allmänhet tydligt i de utvärderingar som vi granskade. Men kommissionen identifierade inte tydligt de tillhörande relevanta uppföljningsåtgärderna i de förvaltningsplaner som den offentliggjorde.
- I konsekvensbedömningarna ska de politiska alternativen jämföras på grundval av deras ekonomiska, sociala och miljömässiga effekter, och alla relevanta effekter måste om möjligt bedömas kvalitativt och kvantitativt. De konsekvensbedömningar som vi granskade innehöll en rad olika alternativ för utformningen av de motsvarande utgiftsprogrammen, men de erbjöd få kvantifierade uppgifter för att underlätta jämförelser mellan de alternativ som presenterades.
- Nämnden för lagstiftningskontroll, som kommissionen inrättade 2016 för att bedöma kvaliteten på alla konsekvensbedömningar och större utvärderingar innan den lägger fram sina lagstiftningsförslag, utför ett betydande arbete. Den

granskar alla konsekvensbedömningar och ett urval av utvärderingar och bidrar konkret till att förbättra deras kvalitet.

Kommissionen utarbetade sina lagstiftningsförslag med beaktande av de lärdomar som dragits

Vi konstaterade att kommissionen i de sju lagstiftningsförslag som vi granskade i allmänhet hade beaktat lärdomarna från relevanta utvärderingar och revisioner, om än inte alltid fullt ut och i vissa fall endast i begränsad utsträckning. Ett exempel där kommissionens lagstiftningsförslag endast i begränsad utsträckning återspeglade de lärdomar som dragits var frågan om att mäta GJP:s bidrag till klimatåtgärder. Vi konstaterade att ett mer realistiskt sätt att uppskatta hur det direktstöd som betalas ut till jordbrukare bidrar till klimatåtgärder skulle vara att endast ta hänsyn till stöd som betalats för arealer där jordbrukare faktiskt tillämpar metoder för att begränsa klimatförändringarna.

Ändringar av den föreslagna lagstiftningen om den fleråriga budgetramen hade delvis stöd i kommissionens konsekvensbedömningar, men inga ytterligare konsekvensbedömningar utarbetades av parlamentet eller rådet

Vi konstaterade följande:

- En viktig faktor som påverkar utgiftsprogrammens prestation är huruvida de genomförs i tid. Antagandet av lagstiftningen för den fleråriga budgetramen 2021–2027 tog längre tid än för den föregående perioden (över tre år jämfört med 2,5 år – och förfarandet pågår fortfarande för GJP), vilket försenar inledandet av de nya utgiftsprogrammen. Detta berodde delvis på covid-19-pandemin.
- Parlamentet och rådet hade infört ett stort antal ändringar i de lagstiftningsförslag från kommissionen som vi granskade, varav några enligt vår uppfattning var av stor betydelse för programmets prestation. De flesta av deras ändringar kunde kopplas till lärdomar som dragits genom utvärderingar eller konsekvensbedömningar. Både parlamentet och rådet beslutade att inte använda sig av möjligheten enligt det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning att genomföra sina egna konsekvensbedömningar.

Våra rekommendationer

Vi rekommenderar kommissionen att

- vid utarbetandet av nästa fleråriga budgetram se till att konsekvensbedömningarna undersöker de viktigaste materiella aspekterna av lagstiftning som omfattar flera program (såsom förordningen om gemensamma bestämmelser) och planerar sina utvärderingar för alla utgiftsprogram, inklusive utvärderingar som omfattar specifika tematiska aspekter av sådana program, så att resultaten kan användas i de tillhörande konsekvensbedömningarna,
- fullfölja och genomföra sina planer på att inrätta en användarvänlig portal för alla konsekvensbedömningar, utvärderingar och underliggande studier,
- tydligt identifiera relevanta uppföljningsåtgärder till följd av utvärderingarna och presentera dem i sina årliga förvaltningsplaner eller i andra offentligt tillgängliga dokument av motsvarande status,
- inkludera mer kvantitativ information, särskilt analyser av kostnadsnytta och kostnadseffektivitet, när den presenterar olika alternativ i konsekvensbedömningar.

Kapitel 2 – Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning

Vår analys

Rubriken Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning i den fleråriga budgetramen finansierar **23 program** som syftar till att främja ett samhälle för alla, stimulera tillväxt, främja forskning, utveckling och innovation samt skapa sysselsättning i EU. De planerade utgifterna under denna rubrik i den fleråriga budgetramen för 2014–2020 uppgår till 142 miljarder euro, varav 104,6 miljarder euro hade betalats ut i slutet av 2020.

För årets rapport valde vi ut **Erasmus+**, som är EU:s program på områdena utbildning, ungdom och idrott. Tillsammans med de program som valdes ut förra året (Horisont 2020 och Efsi) stod detta program för mer än 70 % av alla utbetalningar som gjorts under denna rubrik i den fleråriga budgetramen fram till slutet av 2020.

Erasmus+ har

ett allmänt mål som vi behandlade; detta mål bidrar till en rad mål på hög nivå, inklusive Europa 2020-strategin och den strategiska ramen för europeiskt utbildningssamarbete,

13 särskilda mål, varav vi behandlade de fyra som har den största finansieringen, nämligen

- rörlighet inom allmän och yrkesinriktad utbildning,
- samarbete inom allmän och yrkesinriktad utbildning,
- yttre åtgärder inom allmän och yrkesinriktad utbildning,
- ungdomars rörlighet.

Vi analyserade den information som ges av prestationsindikatorer som mäter vad som åstadkommit och vilka framsteg som gjorts mot de ovan nämnda målen och som kommissionen rapporterar om i [programförklaringen](#)¹ för Erasmus+. Utifrån den relevanta prestationsinformation som fanns tillgänglig bedömde vi hur väl Erasmus+ hade presterat och kontrollerade rimligheten i kommissionens information och

---

¹ Programförklaringarna till budgetförslaget för 2022.

jämförde den med våra egna resultat från nyligen genomförda revisioner² och en nyligen offentliggjord översikt³.

Våra iakttagelser

På det hela taget är Erasmus+ ett populärt program som särskilt gynnar enskilda deltagare. Vår bedömning av framstegen för indikatorerna inom programmets **allmänna mål** motsvarar i stort sett kommissionens bedömning och visar att de är på rätt spår för att uppnå sina mål. Effektiviteten i programmet har ökat genom att det har förenklats jämfört med tidigare program. Genom det har i synnerhet de föregående programmen samlats under ett tak, vilket har förenklats programmets utformning och lett till en större samstämmighet. Det finns dock fortfarande utrymme för förbättringar genom att till exempel minska antalet it-verktyg, göra programguiden lättare att förstå och förenkla ansökningsförfarandet samt förbättra jämställdhetsarbetet, både när det gäller programplanering och rapportering.

Erasmus+ uppskattas av både allmänheten och berörda parter. Det faktum att programmet är övertecknat vittnar visserligen om dess popularitet, men nackdelen med det är att inte alla förslag kan få finansiering.

Det första särskilda mål som vi analyserade handlar om att **främja rörlighet inom allmän och yrkesinriktad utbildning** genom att finansiera rörlighet för studenter, praktikanter och personal. Detta särskilda mål tog emot det största anslaget (1 630,7 miljoner euro för 2020, eller 54,1 % av programmets totala anslag). Intresset för denna typ av rörlighet har ökat med 10 % per år sedan Erasmus+ inleddes 2014. De restriktioner som gällde för resor och utbildning på plats till följd av covid-19-pandemin ledde dock till att rörlighetsverksamheten minskade markant under 2020 (en minskning med omkring 60 %, eller 500 000 färre enskilda rörlighetsverksamheter). Detta förklarar också varför indikatorn för antalet studenter och praktikanter inom högre utbildning missar målet med knapp marginal. Den rörlighetsverksamhet som stöds av programmet ger många typer av mervärde utöver de som anges i förordningen om Erasmus+ (t.ex. främjande av flerspråkighet eller ett system med stadgor som höjer institutionernas anseende).

Det andra särskilda målet, **samarbete på utbildningsområdet mellan stödmottagande organisationer**, är avsett att leda till innovativa metoder på lokal, regional, nationell och europeisk nivå. Detta särskilda mål är ett betydande mål i budgethänseende med

---

² Särskilda rapporterna [22/2018](#) och [10/2021](#).

³ Översikt [03/2021](#).

ett anslag på 782,4 miljoner euro för 2020. De stödmottagande organisationerna anser att det är mycket viktigt, vilket gör att konkurrensen om finansiering är stor, men länder och institutioner med mer erfarenhet och resurser har en fördel och större chans att locka till sig finansiering. Den innovationsnivå som uppnås genom partnerskapen är relativt låg jämfört med tidigare åtgärder och är ofta inte tillräcklig för att ha någon effekt utanför den stödmottagande organisationen. Detta särskilda mål har två indikatorer. På grund av bristfälliga uppgifter sedan 2016 går det inte att fastställa om dessa indikatorer är på rätt spår.

Yttre åtgärder på utbildningsområdet omfattar projekt som exempelvis syftar till kapacitetsuppbyggnad inom den högre utbildningen med särskilt fokus på partnerländer som gränsar till EU. Student- och personalutbyten från och till partnerländer stöds också. Detta särskilda mål underlättar erkännandet av kvalifikationer i EU-partnerländerna och bidrar till mjuk diplomati genom att främja rörlighet i utbildningssyfte mellan länder. De indikatorer som vi granskade visar att detta särskilda mål är på rätt spår när det gäller antalet studenter och personal som kommer från och åker till partnerländer.

Projekt som finansieras inom ramen för det **särskilda målet för ungdomars rörlighet** syftar till att göra det möjligt för organisationer att starta utbyten för ungdomar och ungdomsarbetare där grupper av ungdomar reser utomlands för att interagera med ungdomar från andra länder. Det har mestadels positiva effekter för deltagarna, såsom kunskaper i främmande språk och förbättring av nyckelkompetenser. Konkurrensen om projekt är relativt stor och programmet uppfattas vara mer lämpligt för större organisationer som är verksamma inom ungdomsarbete, eftersom de tenderar att ha den kunskap och de resurser som krävs för att lyckas med ansökningar. Vi anser att de två indikatorer som vi granskade, det vill säga förbättringen av nyckelkompetenser och antalet ungdomar som deltar i stödbeviljade rörlighetsinsatser, är på rätt spår.

Kapitel 3 – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning

Vår analys

Utgifterna under denna rubrik i den fleråriga budgetramen syftar till att minska skillnaderna i utvecklingsnivå mellan EU-medlemsstaternas regioner. De **fyra huvudsakliga program** som finansierades under denna rubrik hade för perioden 2014–2020 sammanlagda planerade utgifter på 371 miljarder euro, varav 194,8 miljarder euro hade betalats ut i slutet av 2020.

Detta år analyserade vi **Europeiska socialfonden (ESF)**, ett program som syftar till att främja sysselsättning och social delaktighet, integrera missgynnade grupper i samhället och säkerställa rättvisare livsmöjligheter. Tillsammans med de program som valdes ut förra året (Eruf och Sammanhållningsfonden) stod det för mer än tre fjärdedelar av alla utbetalningar som gjorts under denna rubrik i den fleråriga budgetramen fram till slutet av 2020.

ESF har **fem särskilda mål**. Vi analyserade de fyra som gällde

- hållbar och kvalitativ sysselsättning och arbetskraftens rörlighet,
- social delaktighet, fattigdomsbekämpning och diskriminering,
- utbildning och vidareutbildning, inklusive yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande.

När det gäller hållbar och kvalitativ sysselsättning och arbetskraftens rörlighet behandlar vi prestationen i insatser för att tillgodose behoven hos unga i åldern 15–24 år som varken arbetar eller studerar (UVAS). Dessa insatser stöds av ESF (som stöder strukturella åtgärder, såsom institutionell kapacitet och systemstöd) och sysselsättningsinitiativet för unga, som inleddes 2013 och som riktar sig till enskilda personer.

Vi analyserade den information som ges av de prestationsindikatorer som mäter vad som åstadkommit och vilka framsteg som gjorts mot de ovan nämnda målen och som kommissionen rapporterar om i [programförklaringen](#)⁴ för ESF. Utifrån den relevanta prestationsinformation som fanns tillgänglig bedömde vi hur väl utgiftsprogrammen

---

⁴ Programförklaringarna till budgetförslaget för 2022.

hade presterat och kontrollerade rimligheten i kommissionens information och jämförde den med våra egna resultat från nyligen genomförda revisioner⁵ (inklusive en som utfördes parallellt med de högre revisionsorganen i Europeiska unionens medlemsstater⁶) och offentliga översikter⁷ och yttranden⁸.

Våra iakttagelser

Vi konstaterade att prestationsramen är väl utvecklad: den omfattar delmål och mål för varje insatsområde för operativa program inom ESF och sysselsättningsinitiativet för unga.

Ramen har ökat tillgången till prestationsinformation avsevärt, men dess fokus ligger fortfarande på ekonomisk input och output snarare än på uppnådda resultat.

Vi granskade 13 gemensamma ESF-indikatorer, och vi anser att 12 av dem är på rätt spår för att uppnå sina mål. Fem av dem är dock bara på rätt spår eftersom kommissionen hade sänkt deras målvärden i programförklaringen för 2021, och en är fortfarande inte på rätt spår trots minskningen.

Det särskilda målet om **hållbar och kvalitativ sysselsättning och arbetskraftens rörlighet** har bidragit till målet att öka sysselsättningsgraden för befolkningen i åldrarna 20–64 år till minst 75 % senast 2020. Vi konstaterade att genomförandet går långsammare än planerat, med betydande skillnader mellan medlemsstaterna: för perioden 2014–2020 anslogs 39,8 miljarder euro till detta mål, och i juni 2021 hade medlemsstaterna använt i genomsnitt 54 % av de tillgängliga medlen, från 24 % i Malta till 90 % i Cypern. Under perioden 2014–2020 ökade sysselsättningsgraden i åldersgruppen 20–64 år (upp till 73,1 % under 2019) men den når inte upp till EU:s mål, huvudsakligen på grund av covid-19-pandemin. Andelen ESF-medel som hade anslagits till åtgärder för att ta itu med andra strukturella frågor (t.ex. jämställdhet, aktivt åldrande och modernisering av arbetsmarknadsinstitutioner) var relativt låg, och genomförandet gick långsammare än väntat. Slutligen minskade andelen arbetslösa

---

⁵ Särskilda rapporterna [14/2016](#), [16/2016](#), [02/2017](#), [05/2017](#), [15/2017](#), [06/2018](#), [16/2018](#), [21/2018](#), [05/2019](#), [20/2020](#) och [24/2021](#).

⁶ *Report on the parallel audit on Contribution of the Structural Funds to the Europe 2020 Strategy in the areas of Employment and/or Education.*

⁷ Översikterna [04/2018](#), [05/2018](#), [08/2019](#) och [02/2021](#).

⁸ Yttrandena [01/2017](#) och [06/2018](#).

och inaktiva unga i EU, men andelen inaktiva UVAS var oförändrad och låg på 6 %. Detta belyser svårigheten att nå och mobilisera denna grupp.

Det andra särskilda mål som vi analyserade gäller **social delaktighet, fattigdomsbekämpning och diskriminering** och fokuserar på en rad grupper, såsom lågutbildade vuxna, långtidsarbetslösa och personer med invandrarbakgrund eller utländsk bakgrund. Omkring 33,3 miljarder euro (27 % av den totala ESF-budgeten) anslags till detta mål. Vi konstaterade att vid utgången av 2019 hade endast omkring hälften av medlemsstaterna uppnått sina mål för 2020, trots att antalet personer som riskerade att drabbas av fattigdom eller social utestängning i EU hade minskat totalt sett. Sedan dess har de ekonomiska effekterna av covid-19-krisen sannolikt ökat den andel av befolkningen som riskerar att drabbas av fattigdom. Det är därför osannolikt att Europa 2020-strategins mål att minska fattigdomen och öka den sociala delaktigheten kommer att uppnås. Dessutom är det svårt att bedöma ändamålsenligheten i ESF-finansieringen 2014–2020 för specifika målgrupper på grund av bristen på övervakningsuppgifter (det gick till exempel inte att mäta EU-medlems bidrag till social delaktighet för dem som har det sämst ställt eftersom kvantitativa uppgifter saknades).

Slutligen hade 37,8 miljarder euro anslagits till **utbildning och vidareutbildning, inklusive yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande**. Detta särskilda mål hade som mål att minska andelen ungdomar som slutar skolan i förtid till under 10 % och att öka den andel av befolkningen i åldern 30–34 år som har avslutat en högre utbildning eller motsvarande till minst 40 %. Framstegen mot dessa mål är på det hela taget på rätt spår, men det finns stora skillnader mellan könen när det gäller båda målen, där män presterar sämre än kvinnor. Slutligen är det svårt att fastställa hur mycket ESF har bidragit till målen, eftersom fonden i genomsnitt står för endast cirka 1 % av medlemsstaternas utbildningsbudgetar och eftersom sambanden mellan åtgärder och resultat skulle kunna förtydligas ytterligare.

På det hela taget ligger ESF i linje med och bidrar till Europa 2020-strategin för att skapa smart och hållbar tillväxt för alla i EU. Den prestationsinformation som medlemsstaterna och kommissionen har rapporterat visar att ett betydande antal EU-medborgare har fått del av ESF-finansiering för att förbättra sin kompetens, sin anställbarhet och sina karriärmöjligheter. På grund av uppgiftsbegränsningar och det faktum att många insatser fortfarande pågick vid tidpunkten för vår revision kan vi dock ännu inte dra någon övergripande slutsats om ESF-utgifternas faktiska prestation under perioden 2014–2020.

Kapitel 4 – Naturresurser

Vår analys

Denna rubrik i den fleråriga budgetramen består av **fem program** som omfattar utgifter kopplade till politik för hållbar användning av naturresurser och finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken, den gemensamma fiskeripolitiken samt miljö- och klimatåtgärder. De sammanlagda planerade utgifterna för perioden 2014–2020 uppgick till 420 miljarder euro, varav 367 miljarder euro hade betalats ut i slutet av 2020.

För årets rapport valde vi ut **Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF)**. Tillsammans med de två program som behandlades förra året (EGFJ och Ejflu) stod EHFF för nästan 85 % av alla utbetalningar som gjorts under denna rubrik i den fleråriga budgetramen fram till slutet av 2020.

EHFF:s primära mål är att säkerställa att fiske- och vattenbrukssektorerna är miljömässigt hållbara på lång sikt och att de förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå ekonomisk, social och sysselsättningsmässig nytta samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. EHFF har **fyra särskilda mål**, varav vi analyserade två, som motsvarar 84 % av EHFF:s budget, nämligen att

- främja fiske och vattenbruk som är konkurrenskraftigt, miljömässigt hållbart, ekonomiskt livskraftigt och socialt ansvarsfullt,
- främja genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken.

Vi analyserade den information som ges av prestationsindikatorer som mäter vad som åstadkommit och vilka framsteg som gjorts mot de ovan nämnda målen och som kommissionen rapporterar om i [programförklaringen](#)⁹ för EHFF. Utifrån den relevanta prestationsinformation som fanns tillgänglig bedömde vi hur väl EHFF hade presterat och kontrollerade rimligheten i kommissionens information och jämförde den med våra **egna resultat från två nyligen offentliggjorda revisionsrapporter**¹⁰.

---

⁹ Programförklaringarna till budgetförslaget för 2022.

¹⁰ Särskilda rapporterna 26/2020 och 08/2017.

Våra iakttagelser

På det stora hela konstaterade vi att kommissionens prestationsinformation, såsom den presenteras i programförklaringarna och den årliga förvaltnings- och resultatrapporten, huvudsakligen är inriktad på EHFF:s ekonomiska bidrag till den gemensamma fiskeripolitikens mål och inte på dess resultat. Eftersom det inte finns någon tydlig koppling mellan EHFF:s bidrag och de angivna resultaten är det svårt att fastställa ett orsakssamband mellan dessa två och därmed bedöma programmets effekt på politikens övergripande prestation.

Kommissionen har utformat en kompletterande uppsättning EHFF-specifika indikatorer och samlar in relevanta uppgifter. Informationen för dessa indikatorer bygger på medlemsstaternas rapportering via deras årliga genomföranderapporter och ger en fullständig bild av EHFF:s genomförande. Men också de uppgifterna och indikatorerna är inriktade på kostnaderna och inte på resultaten.

Det första särskilda mål som vi analyserade var att **”främja fiske och vattenbruk som är konkurrenskraftigt, miljömässigt hållbart, ekonomiskt livskraftigt och socialt ansvarsfullt”**. Utgifterna inom detta mål får till exempel täcka kostnader för fiskeredskap med förbättrad selektivitet när det gäller fiskstorlek för att minska oönskade fångster eller kan, vad gäller vattenbruk, användas för att stärka företags konkurrenskraft. Den tillgängliga informationen visar att EU:s fiskeflotta totalt sett är lönsam och att flottor som inriktar sig på bestånd som utnyttjas på ett hållbart sätt gynnar fiskarna. Framstegen när det gäller att öka EU:s vattenbruksproduktion är inte lika stora, eftersom de har avstannat på senare tid. EHFF ska också främja miljömässigt hållbart fiske. En ram för att skydda den marina miljön har visserligen införts men EU:s, och medlemsstaternas, åtgärder har inte återställt en god miljöstatus i alla hav. Problem som bifångster av skyddade arter kvarstår. Även om utkast av oönskade fångster är förbjudet (med vissa undantag) fortsätter denna praxis. Den relevanta indikatorn i programförklaringen ger dock inga uppgifter om denna praxis, och uppgifterna i EHFF:s årliga genomföranderapport anses vara otillförlitliga. På det hela taget konstaterade vi att kommissionen inte lämnar mycket prestationsinformation om EHFF:s resultat vad beträffar stödet till den gemensamma fiskeripolitikens miljömål i vare sig programförklaringen för EHFF eller den årliga förvaltnings- och resultatrapporten.

Det andra särskilda målet som vi tittade på (att **”främja genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken”**) fokuserar på att förvalta bevarandet av fiskeresurserna genom förbättrad vetenskaplig kunskap och fiskerikontroll. Ett av de förvaltningsverktyg som EU förfogar över inom den gemensamma fiskeripolitiken för att uppnå hållbara fiskerivåer är att fastställa totala tillåtna fångstmängder för kommersiella fiskbestånd. Ändå har den gemensamma fiskeripolitikens mål att nå

önskad bevarandestatus för alla fiskbestånd senast 2020 sannolikt inte uppnåtts, och den nyckelindikator som ska övervaka framstegen på detta område innehåller inte tillräckligt med information för att visa vilka framsteg som gjorts mot målet. Andelen överexploaterade bestånd i Nordostatlanten ligger nära 40 % och är 83 % i Medelhavet och Svarta havet. Överkapaciteten är den främsta orsaken till överfisket. Samtidigt som EU-flottans kapacitet långsamt minskar är alltför många flottsegment i de flesta medlemsstater ännu inte anpassade till sina fiskemöjligheter. EHFF ställer sig bakom vetenskaplig datainsamling, vilket är mycket viktigt eftersom sådan information bör beaktas i viktiga beslut om fångstkvoter. Vi konstaterade att på grund av uppgiftsbegränsningar saknades vetenskaplig rådgivning för många fiskbestånd, särskilt i Medelhavet och Svarta havet. Slutligen är den gemensamma fiskeripolitikens framgång starkt kopplad till ändamålsenligheten i systemet för fiskerikontroll. EHFF tillhandahåller finansiering för att förbättra ändamålsenligheten i de nationella kontrollsystemen, som är nödvändiga för att se till att reglerna följs. Det finns dock inga indikatorer för EHFF:s bidrag till uppnåendet av målet om ett ändamålsenligt kontrollsystem.

Kapitel 5 – Säkerhet och medborgarskap

Vår analys

Utgifter under rubriken Säkerhet och medborgarskap i den fleråriga budgetramen är kopplade till politikområden vars mål är att stärka EU-medborgarskapet genom att skapa ett område med frihet, rättvisa och säkerhet utan inre gränser. Utgifterna finansierar bland annat harmoniserad gränsförvaltning, viseringspolitik, asyl och migration. De sammanlagda planerade utgifterna under denna rubrik i den fleråriga budgetramen för 2014–2020 uppgick till 22,4 miljarder euro, varav 17,5 miljarder euro hade betalats ut i slutet av 2020.

Av **de elva programmen** under denna rubrik valde vi för årets rapport ut området Gränser och viseringar inom Fonden för inre säkerhet (**ISF – Gränser och viseringar**). Tillsammans med det program som valdes ut förra året (Amif) stod det för mer än en fjärdedel av alla utbetalningar som gjorts under denna rubrik i den fleråriga budgetramen fram till slutet av 2020.

ISF – Gränser och viseringar har

ett allmänt mål, som är att säkerställa en hög säkerhetsnivå i EU; det fastställs en indikator för detta mål i programförklaringen,

två särskilda mål, nämligen

- o att stödja en gemensam viseringspolitik,
- o att stödja en integrerad gränsförvaltning.

Vi behandlade alla dessa mål. Vi analyserade den information som ges av prestationsindikatorer som mäter vad som åstadkommit och vilka framsteg som gjorts mot de ovan nämnda målen och som kommissionen rapporterar om i [programförklaringen](#)¹¹ för ISF. Utifrån den relevanta prestationsinformation som fanns tillgänglig bedömde vi hur väl ISF– Gränser och viseringar faktiskt hade presterat och

---

¹¹ Programförklaringarna till budgetförslaget för 2022.

kontrollerade rimligheten i kommissionens information och jämförde den med våra egna resultat i två nyligen offentliggjorda revisionsrapporter¹².

Våra iakttagelser

ISF – Gränser och viseringar har tillhandahållit betydande stöd (hittills 1,4 miljarder euro för perioden 2014–2020) för det allmänna målet att säkerställa en hög säkerhetsnivå i EU genom en enhetlig och hög nivå på kontrollen vid gränserna och en ändamålsenlig handläggning av Schengenviseringar. Den allmänna effektindikator som fastställts för att bedöma detta är ”irreguljära migranter som grips vid EU:s yttre gränser”. ISF – Gränser och viseringars utgifter och verksamhet kan bidra till gripandet av irreguljära migranter vid EU:s yttre gränser, men antalet migranter beror på mycket instabila yttre faktorer som ligger utanför EU:s kontroll. Även om denna indikator är på rätt väg är det därför oklart i vilken utsträckning programmet har uppnått sitt allmänna mål att bidra till en hög säkerhetsnivå i EU.

Fram till slutet av 2020 hade endast 55 % av anslagen för de nationella programmen betalats ut. Skillnaderna i medlemsstaternas utnyttjandegrad för finansieringen från ISF Gränser och viseringar var markanta och varierade mellan 18 % och 79 %. Det försenade utnyttjandet av medlen orsakades till exempel av förseningar i upphandlingsförfaranden på grund av ett begränsat antal sökande, komplicerade kravspecifikationer eller covid-19-pandemins effekter. Många resultat kommer därför sannolikt att förverkligas efter 2020 och kan ännu inte bedömas. Dessutom finns det vissa luckor i programmets prestationsinformation på grund av att två åtgärder som får finansiering genom programmet (åtgärder på EU-nivå och katastrofbistånd – till ett sammanlagt värde av 553 miljoner euro) inte omfattas av ramen för prestationsövervakning.

Prestationsinformation som offentliggörs i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten ger en optimistisk bild av ISF – Gränser och viseringar. Kommissionen presenterar de indikatorer som visar på stora framsteg mot målen för ISF – Gränser och viseringar men inte de mindre upplyftande indikatorerna för utbildning och kapacitetsuppbyggnad av konsulat och gränsbevakningstjänstemän. Vidare utgör de offentliggjorda prestationsindikatorerna en sammanställning av medlemsstaternas rapporterade resultat, vilket innebär att exceptionella resultat som uppnåtts i ett begränsat antal länder ger en positiv helhetsbild och en optimistisk bild av de framsteg som gjorts hittills. Ett exempel är antalet specialisttjänster för konsulatanställda i tredjeländer, där målet var 395. Av de 759 rapporterade tjänsterna

---

¹² Särskilda rapporterna [20/2019](#) och [08/2021](#).

rapporterades 679 av endast fyra länder (Tyskland, Grekland, Nederländerna och Österrike). Om man undantar dessa fyra minskar procentsiffran för de hittills gjorda framstegen från 192 % till 28 %.

Det särskilda målet att stödja **en gemensam viseringspolitik** syftar till att underlätta lagligt resande, tillförsäkra en hög servicekvalitet för sökande och bekämpa olaglig invandring. Det syftar till att främja utvecklingen av en gemensam politik som tillåter resande utan kontroller inom Schengenområdet för både EU-medborgare och tredjelandsmedborgare som har visum. Denna gemensamma politik omfattar endast viseringar för kortare vistelser, medan viseringar och uppehållstillstånd för längre tid fortfarande faller inom medlemsstaternas behörighet, vilket innebär att ISF – Gränser och viseringar endast kan bidra till en konsekvent och effektiv handläggning av vissa av de tillstånd som används för inresa i EU. Programmet har finansierat uppgraderingen av mer än 2 600 konsulat (290 % av målet för 2020) och utvecklingen av 430 gemensamma konsulära aktiviteter och den gemensamma viseringspolitikens it-system, vilket har främjat konsulärt samarbete mellan medlemsstaterna och skapat säkrare och effektivare handläggningscentrum för viseringsansökningar. Hittills har dock det genomsnittliga antalet timmar som rapporterats för personalutbildning i den gemensamma viseringspolitiken varit lågt (tre timmar jämfört med målet på 16 timmar per person). Detta innebär att programmet inte har bidragit i tillräcklig utsträckning till en konsekvent tillämpning av regelverket (dvs. den uppsättning gemensamma rättigheter och skyldigheter som är bindande för EU:s alla medlemsstater) med hjälp av utbildning.

Programmets andra särskilda mål stöder **en integrerad gränsförvaltning** för att säkerställa en enhetlig och hög kontroll- och skyddsnivå vid de yttre gränserna samt en smidig gränspassage. Det stöd som ISF – Gränser och viseringar har gett till utvecklingen och uppgraderingen av it-system, utrustning och infrastruktur för viseringar och gränskontroller har ett verkligt europeiskt mervärde. Dessa system är avgörande för att man vid en gränskontroll ska kunna identifiera personer som utgör ett säkerhetshot, samtidigt som resande med legitima syften kan passera smidigt. I slutet av 2020 hade 33 516 infrastruktur- och utrustningsartiklar för gränskontroll utvecklats eller uppgraderats med stöd från ISF – Gränser och viseringar (det vill säga långt över målet på 19 902 för 2020). För att dra nytta av uppdateringarna är man även beroende av personalutbildning, som också stöds av programmet. Eftersom några medlemsstater rapporterade antalet utbildningstimmar, utbildningsdagar och utbildningskurser inom samma indikator är de aggregerade värdena för denna indikator inte jämförbara. Sökningar i de stödbeviljade databaserna blir allt vanligare. Uppgifter visar att antalet tredjelandsmedborgare som nekades inresa vid gränsövergångsställena vid de yttre gränserna har ökat stadigt, från 297 860 under 2015 till 689 065 under 2019, vilket tyder på att gränsförvaltningssystemen bidrar till

att gränskontrollerna genomförs på ett ändamålsenligt sätt. Systemet har dock inneboende begränsningar: VIS-systemet, som sammankopplar konsulat i länder utanför EU med alla yttre gränsstationer i Schengenländerna, gör det endast möjligt för länderna att utbyta viseringsuppgifter för kortare vistelser. Därför finns det inget samlat register över alla viseringar som utfärdats och kontrollerats.

Kapitel 6 – Europa i världen

Vår analys

Europa i världen finansierar **15 program** och omfattar utgifter för alla yttre åtgärder som finansieras av EU:s allmänna budget, till exempel verksamhet kopplat till utveckling och samarbete, humanitärt bistånd, grannskapsländer och föranslutningsstöd. De sammanlagda planerade utgifterna under denna rubrik i den fleråriga budgetramen för 2014–2020 uppgår till 66,3 miljarder euro, varav 44,2 miljarder euro hade betalats ut i slutet av 2020.

För årets rapport valde vi ut **instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II)**. Tillsammans med de program som valdes ut förra året (finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete och det europeiska grannskapsinstrumentet) stod det för nästan hälften av alla utbetalningar som gjorts under denna rubrik i den fleråriga budgetramen fram till slutet av 2020.

IPA II har

ett allmänt mål, som är att stödja kandidatländer och potentiella kandidatländer i deras reformer för anpassning till EU:s bestämmelser och värden, med ett EU-medlemskap som mål, och

fyra särskilda mål, varav vi behandlade tre som gällde

- politiska reformer,
- ekonomisk, social och territoriell utveckling,
- förstärkning av förmågan hos stödmottagare att uppfylla de skyldigheter ett unionsmedlemskap medför.

Vi analyserade den information som ges av prestationsindikatorer som mäter vad som åstadkommit och vilka framsteg som gjorts mot de ovan nämnda målen och som kommissionen rapporterar om i [programförklaringen](#)¹³ för IPA II. Utifrån den relevanta prestationsinformation som fanns tillgänglig bedömde vi hur väl IPA II faktiskt hade

---

¹³ Programförklaringarna till budgetförslaget för 2022.

presterat och kontrollerade rimligheten i kommissionens information och jämförde den med våra egna resultat i två nyligen offentliggjorda revisionsrapporter¹⁴.

Våra iakttagelser

På det hela taget visar de indikatorer som kommissionen rapporterat i programförklaringen på en blygsam prestation för IPA II. Vi anser att endast fem av sammanlagt 19 indikatorer är på rätt spår för att nå sina mål, medan omkring hälften av dem (nio) inte är det. För de resterande fem saknas tillräcklig information för att man tydligt ska kunna bedöma deras framsteg.

I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten presenterar kommissionen sex av dessa indikatorer som kritiska prestationsindikatorer, vilka alla visar på framsteg. Vi anser dock inte att detta urval är representativt för IPA II:s prestation: fyra av de sex är effektindikatorer och ger en indikation på programmets sammanhang snarare än dess prestation, medan de två andra är outputindikatorer som avser gränsöverskridande samarbetsprogram som inte är representativa för utgifterna inom IPA II. Slutligen mäter ingen av de sex indikatorer som kommissionen valt ut framsteg mot det särskilda målet om politiska reformer, trots att detta är en central aspekt för utvidgning.

IPA II-budgeten förvaltas antingen genom direkt förvaltning av kommissionen eller genom indirekt förvaltning av IPA II-stödmottagarnas berörda myndigheter som ackrediterats för detta. Indirekt förvaltning används i första hand för att förbereda dessa myndigheter för förvaltningen av struktur- och sammanhållningsfonderna i framtiden. Trots att tillämpningen av indirekt förvaltning har stärkt stödmottagarnas roll som programansvariga har det orsakat allvarliga effektivitetsproblem på grund av systembrister och bristfällig administrativ kapacitet. I Turkiet har till exempel ständiga förseningar lett till eftersläpningar i utgifterna på 600 miljoner euro när det gäller finansieringen från IPA I och IPA II inom ramen för denna förvaltningsmetod. IPA II-stödmottagarna är inte alltid intresserade av indirekt förvaltning. Serbien, till exempel, föredrog direkt förvaltning av kommissionen inom "rättsstatssektorn", främst på grund av den bristfälliga administrativa kapaciteten och den höga personalomsättningen vid de ansvariga organen.

Vi konstaterade vissa luckor i prestationsinformationen för IPA II. För det första offentliggör GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar detaljerade årliga rapporter om läget och framstegen för varje kandidatland och potentiellt kandidatland när det gäller de olika förhandlingskapitlen och uppfyllandet av de politiska och

---

¹⁴ Särskilda rapporterna [07/2018](#) och [27/2018](#).

ekonomiska kriterierna. Dessa rapporter, som görs på uppdrag av Europeiska unionens råd, fyller sitt syfte att tillhandahålla information om utvidgningsprocessen men anger inte i vilken utsträckning framstegen (eller bristen på framsteg) beror på IPA II och hur mycket de beror på andra faktorer. På samma sätt fanns det brister i övervakningen av enskilda projekt. I några fall var övervakningen till exempel inriktad på input, verksamhet och processer snarare än på resultat och effekter. Vissa av de indikatorer som analyserades i våra rapporter saknade också utgångsvärden eller var vagt definierade.

För det andra presenteras effektindikatorer och outputindikatorer i programförklaringen för IPA II men inga resultatindikatorer för att koppla samman dem. Resultatindikatorer är nödvändiga för att förstå hur programmet har bidragit till framstegen mot sina mål.

Ett av de särskilda målen för IPA II är att **”stödja politiska reformer”**. Även om vissa IPA II-stödmottagare har gjort framsteg har alla indikatorer i programförklaringen som gäller politiska reformer försämrats i förhållande till sina utgångsvärden, och ingen av dem är på rätt spår för att nå sina mål. Exempelvis visar indikatorer som mäter uppfattningen om korruption, pressfrihet, myndigheters ändamålsenlighet, rättsstatsprincipen, lagstiftningens kvalitet samt medbestämmande och ansvarsskyldighet på en generell tillbakagång och de ligger fortfarande under utgångsvärdena. En användbar indikator som övervakar det civila samhällets deltagande i reformprocesser har tagits bort. De långsamma framstegen beror i vissa fall främst på otillräcklig politisk vilja, men det finns också belegg för att EU:s stöd har varit mer ändamålsenligt när det gäller att främja dessa reformer än att se till att de genomförs.

Ett annat särskilt mål för IPA II är att stödja **”ekonomisk, social och territoriell utveckling”**. De indikatorer som används för detta särskilda mål ger främst information om det ekonomiska sammanhang i vilket IPA II bedriver verksamhet eller hur IPA II bidrar till sektorerna för jordbruksbaserade livsmedel och landsbygdsutveckling. Det finns dock inga indikatorer som mäter hur IPA II bidrar till social och territoriell utveckling. Programmet har bidragit till att modernisera sektorerna för jordbruksbaserade livsmedel och landsbygdsutveckling. Sju av de elva indikatorer som mäter framstegen på detta område är antingen inte på rätt spår för att nå sina mål, eller så är det oklart om de kommer att nå dem.

Det tredje särskilda mål som vi analyserade är att hjälpa IPA II-stödmottagarna att anpassa sig till EU:s **regelverk**. Överlag har de ökat sin anpassning till EU. Men eftersom den senaste programförklaringen inte innehåller något mål för den indikator som mäter framstegen på detta område är det svårt att bedöma om

anpassningstakten är tillräcklig. Detta särskilda mål handlar också om att **förbereda stödmottagarna för förvaltningen av EU-medel**. Det finns dock inga tillhörande indikatorer på stödmottagarnas beredskap i detta avseende.

Kapitel 7 – Uppföljning av rekommendationer

Vår analys

Varje år granskar vi i vilken utsträckning våra revisionsobjekt har vidtagit åtgärder som svar på våra rekommendationer. För att göra det följer vi upp våra rekommendationer i de särskilda rapporter som vi offentliggjorde tre år tidigare.

Årets uppföljningsanalys omfattade 161 rekommendationer som hade lämnats i 20 av de 23 särskilda rapporter som offentliggjordes 2017. De rekommendationer som lämnats i de tre återstående särskilda rapporterna har följts upp eller kommer att följas upp i separata revisioner. Liksom tidigare ingick inte rekommendationer till medlemsstaterna i detta arbete.

Under de senaste åren har vi i våra särskilda rapporter angett en tidsram för genomförandet av rekommendationerna. I år har vi för första gången analyserat huruvida de korrigerande åtgärder som våra revisionsobjekt vidtagit genomförts i tid.

Våra iakttagelser

På det hela taget konstaterade vi att våra revisionsobjekt hade genomfört de flesta av våra rekommendationer i de särskilda rapporterna i tid (68 % av dem).

Av de 161 rekommendationer som vi följde upp riktades 149 till kommissionen och de återstående tolv till Europeiska utrikestjänsten. 77 % godtogs helt av våra revisionsobjekt, 16 % godtogs delvis och 7 % godtogs inte.

Av de 149 rekommendationer som riktats till kommissionen har 100 genomförts fullt ut (67 %), 17 i de flesta avseenden (12 %), 14 i vissa avseenden (9 %) och 16 (11 %) har inte genomförts. I två fall (1 %) ansåg vi att rekommendationerna inte längre var relevanta.

Samtliga av de tolv rekommendationer som riktats till utrikestjänsten har genomförts fullt ut.

Vi noterade att genomförandenivån för våra rekommendationer korrelerar med huruvida våra revisionsobjekt godtar dem. Jämfört med förra året ligger andelen rekommendationer som genomförts fullt ut eller i de flesta avseenden fortfarande på

en relativt stabil nivå (80 %). Det finns utrymme för ytterligare framsteg när det gäller rekommendationer som inte har genomförts och rekommendationer som har genomförts i vissa eller i de flesta avseenden. Vår analys visar att revisionsobjektens godtagande av rekommendationerna från revisionen bidrar till att lämpliga uppföljningsåtgärder vidtas för att avhjälpa de rapporterade bristerna.

UPPHOVSRÄTT

© Europeiska unionen 2021.

Europeiska revisionsrättens policy för vidareutnyttjande av handlingar regleras av [Europeiska revisionsrättens beslut nr 6-2019](#) om öppen datapolitik och vidareutnyttjande av handlingar.

Om inget annat anges (t.ex. i enskilda meddelanden om upphovsrätt) omfattas revisionsrättens innehåll som ägs av EU av den internationella licensen [Creative Commons Erkännande 4.0 \(CC BY 4.0\)](#). Det innebär att vidareutnyttjande är tillåtet under förutsättning att ursprunget anges korrekt och att det framgår om ändringar har gjorts. Vidareutnyttjas materialet får handlingarnas ursprungliga betydelse eller budskap inte förvanskas. Revisionsrätten bär inte ansvaret för eventuella konsekvenser av vidareutnyttjande.

När enskilda privatpersoner kan identifieras i ett specifikt sammanhang, exempelvis på bilder av revisionsrättens personal eller om arbete av tredje part används, måste tillstånd inhämtas med avseende på de ytterligare rättigheterna. Om tillstånd beviljas upphävs det allmänna godkännande som nämns ovan, och eventuella begränsningar av materialets användning måste tydligt anges.

För användning eller återgivning av innehåll som inte ägs av EU kan tillstånd behöva inhämtas direkt från upphovsrättsinnehavarna.

Programvara eller handlingar som omfattas av immateriella rättigheter, till exempel patent, varumärkesskydd, mönsterskydd samt upphovsrätt till logotyper eller namn, omfattas inte av revisionsrättens policy för vidareutnyttjande eller av licensen.

EU-institutionernas webbplatser inom domänen europa.eu innehåller länkar till webbplatser utanför den domänen. Eftersom revisionsrätten inte kontrollerar dem uppmanas du att ta reda på vilken integritets- och upphovsrättspolicy de tillämpar.

Användning av Europeiska revisionsrättens logotyp

Europeiska revisionsrättens logotyp får inte användas utan Europeiska revisionsrättens förhandsgodkännande.

Något om 2020 – Prestationsrapporten i korthet

2020 – Prestationsrapporten i korthet är en sammanfattning av vår rapport om EU-budgetens prestation – situationen vid utgången av 2020, där vi undersöker en särskild aspekt av EU:s prestationsram, analyserar de resultat som uppnåtts genom ett urval av EU:s utgiftsprogram och granskar i vilken utsträckning våra revisionsobjekt har genomfört rekommendationerna i våra särskilda rapporter från 2017.

De fullständiga rapporterna finns på revisionsrättens webbplats eca.europa.eu.

Europeiska revisionsrätten är EU:s oberoende externa revisor. Vi varnar för risker, avger revisionsförklaringar, pekar på brister och goda exempel och erbjuder EU:s politiskt ansvariga och lagstiftare vägledning om hur förvaltningen av EU:s åtgärder och program kan förbättras. Genom vårt arbete ser vi till att EU-medborgarna vet hur deras pengar används.

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Europeiska unionens
publikationsbyrå